

Л.С. Стригуль
к.е.н., доцент кафедри економічного аналізу і обліку
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

НАПРЯМКИ ЗАСТОСУВАННЯ КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНОГО АНАЛІЗУ ТА КОЕФІЦІЄНТНОГО МЕТОДУ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Постановка проблеми. Одним з найпоширеніших, класичних методів оцінки інвестиційної привабливості підприємства, з огляду на його рівень фінансової стійкості, ліквідності, прибутковості та ділової активності, є коефіцієнтний метод. Цей метод має низку переваг і недоліків, широко описаних в економічній літературі. Разом з тим, при його використанні робота фінансового аналітика ускладнюється необхідністю розрахунку й детального аналізу досить великої кількості коефіцієнтів, необхідних для визначення рівня інвестиційної привабливості підприємства. Застосування методів кореляційно-регресійного аналізу дає змогу значно скоротити набір показників, відокремивши з них найбільш значущі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний підхід наукової думки до визначення та оцінки інвестиційної привабливості підприємства відзначається розмаїттям використаних економіко-математичних моделей, методів та підходів. Так науковими дослідженнями вчених Юхимчук С.В. та Супрун С.Д. було запропоновано використання матриці попереднього обґрунтування інвестиційних пріоритетів [1]. Методичний підхід А.О. Єпіфанова [2] оцінює інвестиційну привабливість підприємства з урахуванням двох аспектів: інвестиційної привабливості підприємства та інвестиційної привабливості галузі. Концепція оцінки розроблена групою науковців В.М. Гриньовою, В.О. Коюдою, Т.І. Лепейко, О.П. Коюдою, О.П. Великим [3,4,5,6] заснована на розрахунку інтегрального показника за кожним підприємством

окремо та визначення оцінки інвестиційної привабливості підприємства шляхом корегування інтегрального показника. В сучасній економічній науці вітчизняними науковцями були зроблені спроби розробки нової адекватної сучасним умовам господарювання методики оцінки інвестиційної привабливості підприємства, але їх головний недолік, на думку автора, полягає в нагромадженні великої кількості аналітичних показників, що унеможлиблює отримання миттєвої якісної оцінки привабливості окремого підприємства для прийняття інвестиційного рішення.

Постановка завдання Визначення набору аналітичних показників для оцінки інвестиційної привабливості підприємства за допомогою методів кореляційно-регресійного аналізу та коефіцієнтного методу фінансового аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження В теорії і практиці інвестиційного аналізу останні сучасні тенденції пов'язані з актуальністю модифікації системи відносних коефіцієнтів, необхідністю її приведенням до форми, зручної для прийняття адекватних управлінських рішень в інвестиційній діяльності. У цьому напрямку існує кілька підходів.

Перший підхід втілюється в використанні одного або декількох комплексних або інтегральних показників завдяки поєднанню фінансових коефіцієнтів за допомогою, наприклад, формули Дюпона. При використанні даних моделей спостерігається зворотна дія: аналіз результативного показника можливий завдяки можливості проведення факторного аналізу первинного масиву фінансових показників.

Другий підхід втілюється в відбір з усієї сукупності фінансових коефіцієнтів тих, який в найбільшому ступеню і всебічно можуть охарактеризувати фінансовий стан підприємства і може бути здійснений двома шляхами:

- експертним, який більш простий в застосуванні ніж розрахунковий, що пов'язано з простотою отримання та обробки вихідної інформації;

- методом кореляційно-регресійного аналізу, використання якого ускладнюється великою кількістю розрахунків та вихідних даних для аналізу, але дає більш об'єктивну та неупереджену інформацію для подальшого аналізу.

Зупинимось докладніше на застосуванні кореляційно-регресійного аналізу та коефіцієнтного методу фінансового аналізу. Сутність цих методів аналізу може бути зведена до наступного:

1. Спочатку визначається наявність кореляційної залежності між окремими фінансовими коефіцієнтами.

2. Далі здійснюється групування фінансових коефіцієнтів з використанням так званої шкали Чеддока наступним чином: при отриманні значень коефіцієнтів кореляції більш ніж 0,7 – це свідчить про високий рівень залежності між фінансовими коефіцієнтами, що характеризують фінансовий стан підприємства. Величина коефіцієнтів кореляції від 0,5 (0,35) до 0,7 свідчить про високий рівень залежності між фінансовими коефіцієнтами, що в комплексі може охарактеризувати інвестиційну привабливість підприємства.

3. Обираються фінансові коефіцієнти, що мають слабку кореляційну залежність, і на їх основі складається система експрес-аналізу для визначення інтегрального показника інвестиційної привабливості підприємства [7].

Метою дослідження є визначення тісноти зв'язку між фінансовими показниками для виявлення коефіцієнтів, що надають більш повну оцінку рівня інвестиційної привабливості. Для з'ясування тісноти зв'язку між значеннями 22 фінансових коефіцієнтів фінансово-господарської діяльності і станом кредиторської заборгованості (цей стан визначається, як частка непростроченої заборгованості в загальному її обсязі) кожного з підприємств використано стохастичний метод економічного аналізу, тобто кореляційно-регресійний. Фактори, включені в множинну регресію, повинні задовольняти таким вимогам: бути кількісно вимірні, не перебувати в точній функціональній залежності.

За даними понад 90 балансів підприємств машинобудівної галузі було досліджено тісноту зв'язку між значеннями 22 фінансових коефіцієнтів і станом

кредиторської заборгованості кожного з 90 підприємств. Цей стан визначався як частка непростроченої заборгованості в загальному її обсязі.

У дослідженні як інформаційна база були використані дані зведених балансів для 90 українських підприємств машинобудування й металообробки. За даними балансів було визначено основні фінансові коефіцієнти й розраховано коефіцієнти кореляції між ними.

Збір даних за зазначеними факторами дозволяє побудувати динамічний ряд за кожним з них. Для здійснення кореляційно-регресійного аналізу вхідні дані по звітності підприємств було зведено до матриці, розміром $m \times n$ (формула 1). Рядки матриці відповідають щорічним даним досліджуваних підприємств ($i = \overline{1, n}$; тобто $i = \overline{1, 180}$), а стовпці – факторам впливу на кредиторську заборгованість ($j = \overline{1, m}$; тобто $j = \overline{1, 22}$).

$$X = \begin{pmatrix} X_{11} & X_{12} & \dots & X_{1180} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ X_{221} & X_{222} & \dots & X_{22180} \end{pmatrix} \quad (1)$$

За допомогою визначення сукупного коефіцієнту множинної кореляції та на основі розрахунку парних коефіцієнтів кореляції, слід скласти матрицю парних коефіцієнтів кореляції:

$$R_{yx_1x_2\dots x_m} = \sqrt{1 - \frac{\Delta r}{\Delta r_{11}}}, \quad (2)$$

$$\Delta r = \begin{vmatrix} 1 & r_{yx_1} & r_{yx_2} & \dots & r_{yx_p} \\ r_{yx_1} & 1 & r_{x_1x_2} & \dots & r_{x_1x_p} \\ r_{yx_2} & r_{x_2x_1} & 1 & \dots & r_{x_2x_p} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ r_{yx_p} & r_{px_1} & r_{px_2} & \dots & 1 \end{vmatrix} \quad (3)$$

де

- визначник матриці парних коефіцієнтів кореляції;

$$\Delta r_{11} = \begin{vmatrix} 1 & r_{x_1x_2} & \dots & r_{x_1x_p} \\ r_{x_2x_1} & 1 & \dots & r_{x_2x_p} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ r_{px_1} & r_{px_2} & \dots & 1 \end{vmatrix} \quad (4)$$

Як видно з вищенаведених виразів величина множинного коефіцієнта кореляції залежить не тільки від кореляції результативної ознаки з кожним із

факторів, але й від міжфакторної кореляції. Таким чином, визначити сукупний коефіцієнт кореляції та рівень тісноти зв'язку можна, не звертаючись до рівняння множинної регресії, а використовуючи лише парні коефіцієнти кореляції [7].

На основі аналізу розрахованих показників регресії для 22-х фінансових коефіцієнтів слід зазначити, що безумовно, тісною кореляційною залежністю характеризуються фінансові коефіцієнти, які поєднані в одну групу при проведенні оцінки фінансового стану підприємства й розраховуються на основі тих самих статей балансу. До таких коефіцієнтів відносяться:

- коефіцієнт співвідношення кредиторської і дебіторської заборгованостей та коефіцієнт покриття із групи коефіцієнтів ліквідності (коефіцієнт кореляції 0,85);

- коефіцієнти структури капіталу: коефіцієнти маневреності власного капіталу, фінансової стійкості й показник фінансового ліверіджу (коефіцієнти кореляції в них по модулю перевищують 0,9);

- коефіцієнти фондівддачі й оборотності виробничих запасів й власного капіталу (коефіцієнт кореляції близький до 0,9).

Така тенденція визначається розміром власного капіталу, величина якого входить до розрахунку цих показників, а не відносними показникам результативності й ефективності його використання.

Звертає на себе увагу слабка кореляційна залежність між показниками структури капіталу й ефективності його використання. Коефіцієнти кореляції між всіма показниками ліквідності, фінансової незалежності й співвідношення позикового й власного капіталу, з одного боку, і коефіцієнтами прибутковості капіталу й прибутковості інвестицій, з іншого боку, близькі по модулю до 0,1-0,2.

Середнім ступенем характеризується взаємозв'язок між коефіцієнтами структури капіталу й прибутковості власного капіталу, коефіцієнти кореляції за якими варіюються від 0,4 до 0,6 (по модулю). Це пояснюється тим, що показники структури власного капіталу надають інформацію про ступінь

захищеності потенційних кредиторів й інвесторів від ризику несплати боргів, але не дають необхідної інформації про організаційно-економічний стан досліджуваного підприємства. Таким чином, на цьому етапі аналізу можна відокремити лише 15 показників, між якими не існує чітко сформованого тісного кореляційного зв'язку.

На наступному етапі здійснювався добір факторів у пакеті Microsoft Excel (за допомогою компонента «Пакет аналізу») [8]. У процесі виявлення кореляційних зв'язків між факторами за допомогою кореляційних матриць було побудовано кореляційно-регресійну модель, визначено коефіцієнт множинної регресії, коефіцієнт детермінації, середню помилку апроксимації, здійснено оцінку статистичної значущості коефіцієнтів регресії за допомогою t-критерію Стюдента та оцінку розробленої моделі в цілому за допомогою F-критерію Фішера. Результати регресійної статистики та інші дані, що характеризують кореляційно-регресійний зв'язок між факторами, наведені в таблицях 1 та 2.

Таблиця 1

Регресійна статистика

Показник	Розраховане значення
Множинний R	0,99199085
R-квадрат	0,98404584
Нормований R-квадрат	0,98341773
Стандартна помилка	0,0125

Розраховано автором на основі даних фінансової звітності підприємств

Технологія оцінки статичної значущості коефіцієнтів регресії базується на перевірці нульової гіпотези про незначущість коефіцієнтів регресії. При цьому перевіряється виконання умови: якщо $t_T > t_{\text{крит}}$, то нульова гіпотеза відкидається і коефіцієнт регресії вважають значущим. З таблиці 2 видно, що t_T для Y-перетин і коефіцієнти регресії $X_1 \dots X_{15}$ складають достатньо різновеликі значення.

Критичне значення показника $t_{\text{крит}}$ за наявності рівня значущості $\alpha = 0.05$ визначаємо за допомогою статистичної функції *СТЬЮДРАСПРОБ*. Вхідними параметрами функції є рівень значущості та кількість ступенів свободи, яка дорівнює $(180-15=165)$. Здійснений аналіз дає результат критичного значення, що дорівнює $t_{\text{крит}} = 1,979$. Оскільки умова $t_T > t_{\text{крит}}$ виконується для таких коефіцієнтів регресії, як $X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$, то тільки ці пояснювальні фактори в розробленій моделі є статистично значущими.

Таблиця 2

Характеристика кореляційно-регресійних зв'язків між факторами та результативним показником

Показники	Коефіцієнти регресії	Стандартна помилка	t-критерій Стьюдента	P- значення
1	2	3	4	5
Y-перетин	20,8503	0,0986	0,92576	0,356325
Фактор X_1	-1,9423	0,0042	-5,0553	0,000001
Фактор X_2	0,8580	0,0954	-0,12895	0,000000
Фактор X_3	1,3307	0,0696	1,00369	0,000000
Фактор X_4	-0,3954	0,0672	2,35691	0,000000
Фактор X_5	-1,1497	0,3386	3,39548	0,000915
Фактор X_6	1,1235	0,1254	2,01236	0,000312
Фактор X_7	0,4583	0,4896	8,99305	0,000000
Фактор X_8	-0,2358	0,0156	19,13051	0,000000
Фактор X_9	0,1257	0,0254	5,23698	0,000415
Фактор X_{10}	-2,5671	0,6587	1,125935	0,000100
Фактор X_{11}	1,1478	0,1238	-5,88802	0,000000
Фактор X_{12}	-1,2587	0,0048	-2,56981	0,000000
Фактор X_{13}	-1,3698	0,0148	-0,01258	0,000004
Фактор X_{14}	-2,5897	0,0485	1,56987	0,000000
Фактор X_{15}	1,6589	0,2761	-4,56987	0,000060

Розраховано автором на основі даних фінансової звітності підприємств

Величина коефіцієнта множинної кореляції дорівнює 0,992, що свідчить про наявність у моделі високої кореляції. Значення R-квадрата (коефіцієнта детермінації), що є індикатором ступеню відповідності моделі до вхідних

даних, дорівнює 0,984. Це означає, що частка дисперсії результату Y , пояснена регресією складає 98,4%. Змінність значень результату Y біля лінії регресії складає 1,6% ($1-0,984$) від початкової дисперсії, тобто 1,6% — це частка неврахованих в отриманні моделі пояснювальних факторів.

Перевірка значущості рівняння множинної регресії в цілому з використанням F -критерію дає такий результат: $F_T = 156,7$. $F_{\text{крит}}$ визначаємо з допомогою використання статистичної функції $F_{\text{РАСПОРБ}}$. Для моделі множинної регресії з 15 факторами кількість ступенів свободи складає $180-15-1=164$. Тоді $F_{\text{крит}} = 1,7222702676$. Оскільки $F_T > F_{\text{крит}}$ ($156,7 > 1,722$), то рівняння регресії в цілому є значущим, тобто адекватно описує зв'язок кредиторської заборгованості із зазначеними факторами, незважаючи на негативне велике відхилення значень F_T від $F_{\text{крит}}$.

Для деталізації аналізу та виявлення головних факторів впливу на результативний показник було здійснено спробу побудови кореляційно-регресійної моделі з меншою кількістю факторів для підвищення ступеню статистичної значущості.

Протягом всього аналізу, здійсненого для 90 досліджуваних підприємств машинобудівної промисловості за 2010 рік, коефіцієнт множинної кореляції мав значення, що перевищував 0,9. При цьому зменшення факторів, що включались в кореляційну модель, призвело до значного позитивного збільшення довіри до значень показників. Добір факторів здійснювався шляхом виключення з моделі найбільш взаємозалежних факторів з урахуванням значущості коефіцієнтів регресії, оцінених на допомогою t -критерію.

Результати аналізу, здійсненого для 15 факторів дають змогу дібрати шість факторів (ці пояснювальні фактори в розробленій моделі є статистично значущими), за якими і було побудовано шестифакторну кореляційно-регресійну модель:

$$Y = 426.712 + 1.614X_1 + 1.360X_2 + 1.871X_3 + 1.368X_4 + 3.458X_5 + 4.853X_6 \quad (5)$$

де X_1 – коефіцієнт покриття;

X_2 – коефіцієнт швидкої ліквідності;

X_3 – коефіцієнт абсолютної ліквідності;

X_4 – коефіцієнт фінансової автономії;

X_5 – частка залучених коштів у загальній валюті балансу;

X_6 – коефіцієнт інвестування.

Результати регресійної статистики наведено в табл.3, а загальна характеристика побудованої кореляційно-регресійної моделі представлена в табл. 4.

Таблиця 3

Регресійна статистика для шестифакторної моделі

Показник	Розраховане значення
Множинний R	0,9615377911
R-квадрат	0,924555154
Нормований R-квадрат	0,918088453
Стандартна похибка	17521,9

Розраховано автором на основі даних фінансової звітності підприємств

Таблиця 4

Характеристика кореляційно-регресійних зв'язків між факторами та результативним показником для шестифакторної моделі

Показники	Коефіцієнти регресії	Стандарт на похибка	t-критерій Стьюдента	P-значення
Y-перетин	6,712	0,0125	1,633171927	0,1114
Фактор X_1	1,614	0,71623211	2,044081814	0,03056
Фактор X_2	1,360	0,162084453	2,389530789	0,00000
Фактор X_3	1,871	0,695276041	3,97763677	0,00600
Фактор X_4	1,368	0,32658912	4,00023672	0,00000
Фактор X_5	3,458	0,58721346	2,99982451	0,00100
Фактор X_6	4,853	0,12589437	2,26874981	0,00001

Розраховано автором на основі даних фінансової звітності підприємств

Величина коефіцієнта множинної кореляції для шестифакторної моделі дорівнює 0,961, що свідчить про наявність у моделі високої кореляції, причому всі фактори корелюють позитивно.

Значення R-квадрата (коефіцієнта детермінації) дорівнює 0,925. Це значить, що частка дисперсії результату Y , пояснена регресією, складає 92,5%. Змінність значень результату Y біля лінії регресії складає 7,5%, що є більшим, ніж для рівняння регресії, побудованого для 15-ти факторної моделі, але цілком статистично достовірним.

Для перевірки статистичної значущості коефіцієнтів регресії та рівняння регресії в цілому було розраховано критичне значення показника $t_{\text{крит}}$ за наявності рівня значущості $\alpha = 0.05$ (за допомогою статистичної функції *СТЬЮДРАСПРОБ*) і $F_{\text{крит}}$ (з допомогою використання статистичної функції *FРАСПОРБ*). Таким чином, $t_{\text{крит}}=2,035$ та $F_{\text{крит}}= 2,1492491569$. Оскільки $t_T > t_{\text{крит}}$ для всіх коефіцієнтів регресії, то пояснювальні фактори є статистично значущими. Також, $F_T > F_{\text{крит}}$ (тобто $142,3 > 2,149$) – можна зробити висновок про статистичну значущість рівняння регресії в цілому.

Для 6 фінансових показників із 15 тіснота зв'язку виявилася статистично достовірною. Це такі поширені у практиці фінансового аналізу показники: коефіцієнти абсолютної, швидкої та загальної ліквідності; коефіцієнт інвестицій; коефіцієнт фінансової автономії; співвідношення між власними коштами та зобов'язаннями. Ці коефіцієнти не дублюють, а взаємодоповнюють один одного, відображуючи водночас структуру як активів, так і пасивів балансу. За даними шести наведених коефіцієнтів визначається єдиний інтегральний показник фінансового стану підприємства ($I_{\text{п}} > 0$). Його кількісні межі — від нуля до одиниці. Чим ближче його значення до одиниці, тим кращий фінансовий стан підприємства, а отже, ризик інвестора надати інвестиційні кошти мінімальний. Межі, в які можуть потрапити показники в залежності від рівня привабливості, розраховуються за допомогою методів побудови рядів розподілу за умови наявності 5-ти груп рівнів. Для розрахунку

меж скористуємося формулою визначення границь інтервалів (h) за рахунок визначення добутку розмаху варіації (R) до кількості груп (K), визначеної за формулою Стерджесса, тобто:

$$K = 1 + 3.222 \lg n \quad (6)$$

де n – загальна кількість одиниць сукупності.

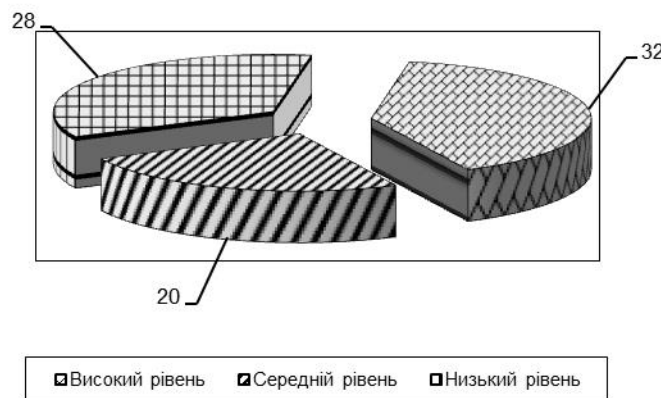
$$R = X \max - X \min \quad (7)$$

$$h = \frac{R}{K} \quad (8)$$

Скориставшись методами побудови рядів розподілу з іншими граничними значеннями та кількістю груп, що дорівнює 3, отримаємо наступні граничні межі комплексного показника оцінки інвестиційної привабливості підприємства:

- високий рівень привабливості ($I_{ip} > 0,7$);
- середній рівень привабливості ($0,4 < I_{ip} < 0,7$);
- низький рівень привабливості ($I_{ip} < 0,4$).

На основі зазначеного вище були проведені розрахунки для визначення комплексних показників за даними бухгалтерської звітності підприємств України машинобудівної галузі різних форм власності та організаційно-правових форм господарювання згідно ранжування за рівнями привабливості, що відображено на рис. 1.

Побудовано автором на підставі проведених розрахунків

Рис.1. Розподіл підприємств машинобудівної галузі за результатами розрахунку комплексного показника інвестиційної привабливості

Аналіз інвестиційної привабливості 90 підприємств машинобудівної галузі підтвердив надійність наведеної класифікації. Як доводить практика, розраховане значення показника інвестиційної привабливості потенційних інвесторів не цікавлять, а прийняття рішення щодо вкладання коштів в конкретне підприємство залежить від можливого рівня задоволення фінансових, організаційних, виробничих та інших вимог чи інтересів потенційного інвестора, для особи, що приймає таке рішення, необхідно враховувати зовнішні та внутрішні фактори, які впливають на підприємство.

Висновки з даного дослідження. Таким чином на основі проведеного дослідження за допомогою кореляційно-регресійного аналізу та коефіцієнтного методу фінансового аналізу було визначено набір з шести показників для оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Аналіз результатів проведених розрахунків надає можливість здійснити впровадження методичного підходу до оцінки інвестиційної привабливості підприємств для підприємств машинобудування, як структуроутворюючої галузі промисловості України на яку припадає більше 25% загального обсягу виробництва і в кінцевому підсумку складає майже 30% загального обсягу ВВП країни.

Література

1. Юхимчук С. В Матрична модель оцінки інвестиційної привабливості промислових підприємств / Юхимчук С. В., Супрун С. Д. // Фінанси України. – 2003. – №1. – С.3–12.
2. Єпіфанов А. О. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання: Монографія / А. О. Єпіфанов, И. А. Дехтяр, Т. М. Мельник, І. О. Школьник та ін./ за ред. доктора економічних наук А.О. Єпіфанова. – Суми. УАБС НБУ. – 2007. – 286с.
3. Гриньова В. М. Інвестиційний менеджмент: Навч. посіб. / В.М. Гриньова, В.О. Коюда, Т.І. Лепейко, О.П. Коюда, Ю.М. Великий. — 2-ге вид., доопр. і доп. — Х.: Инжек, 2006. —664 с.

4. Гриньова В. М. Інвестування: Підручник / Гриньова В. М. [і інш.]. - К. : Знання, 2008. - 452 с.
5. Коюда О. П. Визначення інвестиційної привабливості підприємств. / О.П. Коюда. // Економіка: проблеми теорії та практики. Зб. наук. пр. Вип.175. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2003. – С.154–162.
6. Коюда О. П. Вплив зовнішнього і внутрішнього середовища / О. П. Коюда. // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції "Економіка підприємства", 12 травня 2003 р. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2003. – С.56–60.
7. Статистика: Учебник/Под ред. И.И. Елисеевой. – М.: Крокус, 2008
8. Бараз В.Р. Корреляционно-регрессионный анализ связи показателей коммерческой деятельности с использованием программы Excel: учебное пособие. - Екатеринбург: ГОУ ВПО УГТУ-УПИ, 2005. - 102 с.

Стригуль Л.С.

НАПРЯМКИ ЗАСТОСУВАННЯ КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНОГО АНАЛІЗУ ТА КОЕФІЦІЄНТНОГО МЕТОДУ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. У статті розглянуто наукові основи визначення інвестиційної привабливості підприємства за допомогою кореляційно-регресійного та коефіцієнтного методів фінансового аналізу. Проведено аналіз показників фінансової звітності підприємств машинобудівної галузі. Розроблено пропозиції щодо вдосконалення системи оцінки рівня інвестиційної привабливості підприємства.

Ключові слова: інвестиційна привабливість, кореляційно-регресійний аналіз, коефіцієнтний метод, фінансові показники, фінансова звітність, підприємство.

Стригуль Л.С.

НАПРАВЛЕНИЯ ПРИМЕНЕНИЯ КОРРЕЛЯЦИОННО-РЕГРЕССИОННОГО АНАЛИЗА И КОЭФИЦИЕНТНОГО МЕТОДА ФИНАНСОВОГО АНАЛИЗА ДЛЯ ОЦЕНКИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Аннотация. В статье рассмотрены научные основы определения инвестиционной привлекательности предприятия с помощью корреляционно-регрессионного и коэффициентного методов финансового анализа. Проведен анализ показателей финансовой отчетности предприятий машиностроительной отрасли. Разработаны предложения относительно усовершенствования системы оценки уровня инвестиционной привлекательности предприятия.

Ключевые слова: инвестиционная привлекательность, корреляционно-регрессионный анализ, коэффициентный метод, финансовые показатели, финансовая отчетность, предприятие.

Strigul L.S.

DIRECTIONS OF APPLICATION KORRELJATSIONNO-REGRESSIONNOGO OF ANALYSIS AND COEFFICIENT METHOD OF THE FINANCIAL ANALYSIS FOR THE ESTIMATION OF INVESTMENT APPEAL OF THE ENTERPRISE

Annotation. The article reviews the scientific basis of determination of investment appeal of the enterprise with the help korreljatsionno-regressionnogo and coefficient methods of the financial analysis are considered. Analysis of the present level of indicators of the financial reporting of the enterprises of machine-building industry is carried out. Suggestions concerning improvement of system of an estimation of level of investment appeal of the enterprise are developed.

Keywords: investment appeal, korreljatsionno-regressionnyj analysis, coefficient method, financial indicators, financial reporting, enterprise.